

แหล่งผลิตที่สำคัญของไทย ปี 64 ^{2/}		
กาญจนบุรี	446.90	ไร่
ตาก	101.80	ไร่
เลย	59.68	ไร่
พังงา	36.49	ไร่
นครราชสีมา	32.25	ไร่
เชียงราย	31.27	ไร่

ประเทศผู้ผลิตที่สำคัญของโลก ปี 64	
	อินเดีย

ประเทศผู้นำเข้าที่สำคัญของโลก ปี 64	
	สหรัฐอเมริกา

ประเทศผู้ส่งออกที่สำคัญของโลก ปี 64	
	อินเดีย

ปริมาณการนำเข้าของไทย ^{1/}			
	ปี 62	ปี 63	ปี 64
ปริมาณ (ตัน)	824.7	1,519.6	2,007.9
มูลค่า (ล้านบาท)	17.6	27.5	37.67

ปริมาณการส่งออกของไทย ^{1/}			
	ปี 62	ปี 63	ปี 64
ปริมาณ (ตัน)	918.69	1,231.9	1,270.7
มูลค่า (ล้านบาท)	74.04	87.3	91.79

ขมิ้นชัน

ชื่อไทย : ขมิ้นชัน

ชื่อสามัญ/ชื่ออังกฤษ : Turmeric

ชื่อวิทยาศาสตร์ : *Curcuma longa* Linn.

โดย : กลุ่มส่งเสริมพืชสมุนไพรและเครื่องเทศ

เบอร์โทรศัพท์ : 02 579 9547

สถิติการผลิต ^{2/}			
	ปี 62	ปี 63	ปี 64
จำนวนเกษตรกร (ราย)	764	901	426
พื้นที่ปลูก (ไร่)	2,643.28	2,992.51	928.80
พื้นที่เก็บเกี่ยว (ไร่)	2,642.78	2,991.51	908.80
ผลผลิตเฉลี่ย (กก./ไร่)	1,700	1,700	1,700
ผลผลิตรวม (ตัน)	4,492	5,085	1,544

ต้นทุน / ผลตอบแทน (บาทต่อไร่) ^{1/}	
ต้นทุน (ปี 62/63)	15,000 – 16,000 บาท/ไร่
ผลตอบแทน (บาท/ไร่/ปี) (ผลผลิตสด)	37,000 – 39,000

ราคาขาย (บาท/กิโลกรัม)				
ปี	หัวสด	หัวแห้งทั้งหัว	หัวแห้งตากแห้ง	ผง
63	15	55	70	250
64	15	60	80	400

ช่วงเวลาผลผลิตออก (ร้อยละ)												
ปี	ม.ค.	ก.พ.	มี.ค.	เม.ย.	พ.ค.	มิ.ย.	ก.ค.	ส.ค.	ก.ย.	ต.ค.	พ.ย.	ธ.ค.
64	50	30	20									
65												

ที่มา : 1/ สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร 2/ กรมส่งเสริมการเกษตร

ขมื่นชั้น

ศักยภาพ/จุดเด่น	ปัญหาข้อจำกัด	แนวทางการพัฒนา/แก้ไข
<p>1. ประเทศไทยมีสภาพภูมิประเทศและภูมิอากาศที่เหมาะสม ทำให้ขมื่นชั้นของไทยมีคุณภาพและคุณสมบัติที่ดี</p> <p>2. ขมื่นชั้นเป็นพืชที่ปลูกและดูแลรักษาง่าย</p> <p>3. กระแสความต้องการบริโภคสินค้าเพื่อสุขภาพมีการขยายตัวเพิ่มสูงขึ้นทั้งในประเทศและต่างประเทศ</p> <p>4. ขมื่นชั้นสามารถพัฒนาเข้าสู่อุตสาหกรรมผลิตภัณฑ์ได้หลากหลายประเภท ได้แก่ ยา เช่น ลดกรด รักษาแผล ลดอาการอักเสบ, อาหารเสริมสุขภาพ, เครื่องสำอาง เช่น ครีมบำรุงผิว สบู่, ผลิตภัณฑ์สปา Aroma Therapy และลูกประคบ, ยาทาภายนอก, ส่วนผสมในอาหารสัตว์, ผลิตภัณฑ์สำหรับสัตว์เลี้ยง และผลิตภัณฑ์ป้องกันกำจัดศัตรูพืช เป็นต้น</p>	<p>1. เกิดโรคเน่าสูง หากมีการระบายน้ำไม่ดีหรือปลูกซ้ำในพื้นที่เดิมหลายๆ ครั้ง</p> <p>2. ส่วนใหญ่ปลูกเป็นพืชเสริมรายได้ ปริมาณผลผลิตไม่แน่นอน เป็นข้อจำกัดในการพัฒนาเชิงอุตสาหกรรม</p> <p>3. การผลิตส่วนใหญ่สำหรับบริโภคสด จึงไม่คำนึงถึงปริมาณสารสำคัญ ทำให้คุณภาพผลผลิตและปริมาณสารสำคัญยังไม่ตรงกับความต้องการของตลาด</p> <p>4. ขาดการวิจัยและพัฒนาตลาด ข้อมูลความต้องการของตลาดทั้งในประเทศและต่างประเทศไม่ชัดเจน</p> <p>5. การผลิตส่วนมากไม่ได้รับการรับรองมาตรฐาน เช่น GAP อินทรีย์ เป็นต้น</p> <p>6. ขาดการรับรองมาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชน และมาตรฐานสินค้า ทำให้การขยายตลาดทำได้ยาก</p> <p>7. เกษตรกรผู้ผลิตยังขาดแคลนเครื่องมือ/เครื่องจักรในการแปรรูปที่ทันสมัยและมีคุณภาพ</p> <p>8. ผู้บริโภคยังขาดความเชื่อมั่นในผลิตภัณฑ์จากขมื่นชั้น</p>	<p>1. เพิ่มประสิทธิภาพการผลิตวัตถุดิบขมื่นชั้น โดยส่งเสริมการผลิตตามเกณฑ์มาตรฐาน GAP และการผลิตแบบอินทรีย์</p> <p>2. วิจัยและพัฒนาพันธุ์ที่มีคุณภาพและตรงตามความต้องการของตลาด</p> <p>3. สนับสนุนการสร้างมูลค่าเพิ่ม โดยส่งเสริมการแปรรูปวัตถุดิบและพัฒนาผลิตภัณฑ์ขมื่นชั้นให้มีความหลากหลายและได้รับการรับรองมาตรฐานสินค้า/ผลิตภัณฑ์</p> <p>4. ส่งเสริมให้ผู้ผลิตตามให้ทันเทรนด์ตลาด</p> <p>5. สร้างความเชื่อมั่นให้แก่ผู้บริโภคในการใช้ผลิตภัณฑ์จากขมื่นชั้น สามารถทราบแหล่งที่มาและตรวจสอบย้อนกลับได้</p> <p>6. สร้างประสบการณ์ที่ดีแก่ผู้บริโภคผ่านการออกแบบบรรจุภัณฑ์</p> <p>7. ส่งเสริมการผลิตให้เพียงพอกับความต้องการของตลาด โดยสนับสนุนให้เกษตรกรปลูกขมื่นชั้นในเชิงอุตสาหกรรมมากขึ้น แทนการปลูกเป็นรายได้เสริม</p> <p>8. กำหนดกลยุทธ์ในการพัฒนาการผลิตขมื่นชั้นให้มีคุณภาพ มีสารสำคัญสูง พัฒนาระบบการหลังการเก็บเกี่ยว ให้ได้มาตรฐาน</p> <p>9. สื่อสารให้ผู้บริโภคทราบและเข้าใจเรื่องการใช้ประโยชน์และบริโภคขมื่นชั้นที่ถูกต้อง และเห็นผล</p>